

Gimnazijos 4 g A klasė su auklėtoja Gražina Makaveckiene. Alvydo Stausko nuotr.

Gimnazijos 4g B klasė su auklėtoja Eglė Kuzmiene. Vandos Normantienės nuotr.

MIELI ABITURIENTAI,

Skleidžiantis pavasario žiedams, tarsi metus ir sėkmę skaičiuojantis gegutės kukavimas, netrukus nuskambės Paskutinis skambutis. Jis paskutinį kartą Jums, mieli abiturientai, su atsisveikinimo virpuliu primins mokyklinių dienų džiaugsmus, atradimus ir netektis, o įsakmus jo aidas, tikiuosi, įkvėps susitelkti dar vienam svarbiam mokykliniam etapui – brandos egzaminams.

Galbūt kurį laiką Jūsų dar nekankins ilgesys prabėgusiems mokslo metams, nepasiegsite

klasės draugų, nesibaigiančio šurmulio, pokštų, pabodusių mokytojų patarimų bei nuolatinio rūpesčio... Tačiau vieną dieną jausmas, kad mokykloje buvo kažkas nepakartojamai brangaus, bet, deja, negrįžtamo, aplankys. Tik paskutinio skambučio aidas jau bus seniai nuaidėjęs.

Linkiu, kad Paskutinio skambučio šventė atvertų širdis džiaugsmui, o prasmingas susikauptimas pripildytų jas tikėjimo savimi ir kitais. Tegul sėkmė visur ir visada būna nuolatinis, ištikimas Jūsų palydovas.

Gintautas KUZMA
Gimnazijos direktorius

Jūsų rankose dešimtas, paskutinis, šiais mokslo metais „45 minučių“ numeris.

Džiaugiamės, kad leisdami laikraštį turėjome puikią progą gebėjimais ir širdimi pasitikrinti, kiek reikalinga ir vertinga tai, ką mes darome. Galėjome išmėginti įvairius žanrus: ėmėme interviu iš mokinių, mokytojų, svečių, kūrėme impresijas, rašėme esė, dalijomės įspūdžiais.

Netrukus atsisveikinsime su 7-tąja gimnazijos laida. Linkime visiems didžiausios sėkmės laikant egzaminus. Nuoširdžiausią „sudie“ tariame mūsų būrelio narėms Dovilei, Airidai ir Gytėi. Dėkojame už jų kūrybą, įamžintą akimirka fotografijoje.

Tikimės kitais metais sulaukti naujų, veiklių žurnalistų, kurie pateiks šviežią ir aktualią informaciją apie mūsų gimnaziją.

O kol kas – gerumo, meilės ir gyvenimo džiaugsmo visiems! Jaunieji žurnalistai

Jaunosios žurnalistės Gytė, Airida ir Dovilė. Alvydo Stausko nuotr.

Mano mokykla,

saujelė dienų liko ir tu paskutinį kartą pakviesi pasiklausyti mokyklinio skambučio aido. Rodos, ne bėga, o jos skriete skrieja. Nesinori pasiduoti laiko tėkmei, bet kito pasirinkimo neturime. Tenka pripažinti, kad mes užaugome. Tu davei į rankas knygą, į kurią mes toliau rašysime Gyvenimą. Po raidę, po žodį, po eilutę... Toliau savarankiškai ieškosime Gyvybės versmių, klausysimės žodžių ir juos tarsime, būsim tarp žmonių. Būti su žmogumi, būti tarp žmonių, būti dėl žmonių... Ar ne šito

Tu mus mokei?

Dar ne kartą mintimis grįšime į pirmąjį mūsų Rugsėjį. Vėjas plėšė ir blaškė žemėn geltonus klevų lapus, o ant gelsvo mokyklinio suolo gulėjo popieriaus lapas, tarytum baltas didžiulis laukas, kuriame neįminta dar nė viena pėda. Jau seniai prirašyti tie balti lapai, išminti takai baltame lauke...

Dar ne kartą mintimis grįšime į mokyklą. Juk čia atsisveikinome su vaikyste, atėjo jaunystė, čia praleidome savo gražiausius metus, čia mums buvo

leidžiama suklyst ir pakilti. Buvo akimirka, kai galvoje sukosi mintis, kad tik greičiau užaugtume ir iš čia išeitume. O dabar, kai ta diena artėja, kažkodėl išeit jau nesinori... Tik dabar suvokiame, kad nebegrįš prabėgę dienos niekada...

Mano mokykla, aš tikiu, kad tu tuščia nebūsi – ateis naujų mokinių, mokytojų. Būsi mylima ir gerai prižiūrima, o tavo vardą garsins kiti mokiniai. Tariau „sudie“ ir pažadu tikrai apsilankyti.

Airida KANDRAŠOVAITĖ,
4gA klasė

Su atsisveikinimo gaidėle...

Netrukus atsisveikinsime su abiturientais. Ką jaučia dvyliktokai artėjant egzaminams ir mokyklos baigimui, mes šiek tiek nujauciame, bet ką jaučia jų auklėtojos ir juos mokę mokytojai? Nusprendėme pakalbinti dvyliktokų auklėtojas ir mokytojus. Norime sužinoti, kaip jie vertina šią, 7-ąją gimnazijos laidą ir ko linki būsiesiems pirmakursiams.

Kuomet dvyliktokai atėjo į pirmąją klasę, jie negalėjo nustygti vietoje, viskas buvo įdomu, nepažįstama, o noras mokytis prilygo norui gyventi. Bet jie ėjo ne vieni, šalia jų visada ištikimai žygiavo jų „antrosios mamytės“. Ir dabar, kada jau laikas išeiti dvyliktokams, jos negali patikėti, kad jų „vaikučiai“ užaugo.

Pirmoji 4gA mokytoja Iona Pužienė dar nors akimirka nori pabūti „mamyte“, linkinčia tik geriausio jų tolimesniame gyvenime: „Brangūs abiturientai, užveriate vienas duris, tuoj atversite kitas, už kurių jūsų laukia tikras gyvenimas, kai viskas priklausys tik nuo jūsų. Linkiu kantrybės mokytis iš žemės, stiprybės iš saulės, o atkaklumo iš vėjo. Drašiai eikite į priekį ir siekite užsibrėžtų tikslų, nes tai ne pabaiga. Tai tik naujo gyvenimo pradžia...“

Padrašinančius ir stiprybės teikiančius žodžius nori ištarti 4gB pirmoji mokytoja Lena Budzilionė: „Brangūs abiturientai, tegul gyvenimas jus pasitinka toks, koks yra, kartais linksmas, kartais liūdnas. Tegul neblėsta ryžtas, tegul nesudūžta svajonės, tegul jus visur lydi meilė... Didelė meilė žmogui, paukščiui, gėlės žiedui...“ Taip ir bus, mylimos mokytojos, net neabejojame.

Kitas laiptelis, į kurį su noru pažinti kažką naują, kopė abiturientai - vidurinė mokykla. Taip ilgai lauktas mokyklinio gyvenimo etapas. Tada jie atsisveikino su pirmąja mokytoja ir susipažino su auklėtojomis. Su šypsena dabar jos prisimena prabėgusius metus. Visko būta - pykčio, šypsenų, prasmingų pokalbių, ekskursijų, olimpiadų.

Su grauduliu balse apie mylimus auklėtojus kalba auklėtoja Eglė Kuzmienė: „Kaip greitai jūs užaugot, subrendot ir pradėsit savarankišką gyvenimą. Ką Jūs beveiktumėte, svarbiausia, būkite dori ir geri žmonės. O man, žinoma, Jūsų labai trūks, nes kas daugiau, jei ne auklėtiniai, nusišypso ir pakalbina dešimt kartų per dieną.“ Keista, bet tai tiesa.

O kita auklėtoja Gražina Makaveckienė, kaip ir pridera mylimiems auklėtiniais, sukūrė tikrą pasakojimą, bet kad ir ką sakytų, susijaudinimas išskaitomas tarp eilučių: „Liko tiek nedaug buvimo kartu. Kada bu-

vo saugu, jautėte vienas kito petį, mokytojų palaikymą... Dabar į egzaminų Olimpą laukia žygis po vieną. Sliuogsite po vieną iki pačios viršūnės. Kad tik nepasirodytų papėdėje apgaulingas Olimpo nuožulnumas. Kiekviena viršūnė sunkiai pasiekama. Todėl nesidairykit žemyn. Įtempkite visas titaniškas jėgas ir pirmyn. Į savo sėkmę. Liepos mėnesį visi nuo viršūnės išdidžiai žvelgsite žemyn, matysite plačius horizontus... ir atvertas universitetų duris. Kaip ant delno. Jūsų žvaigždžių valanda jau čia pat.“ Nesvarbu, kad išeinatė, mieli dvyliktokai, gerbkite, mylėkite ir niekada nepamirškite aplankyti mylimų auklėtojų.

Vienokius abiturientus matome mes, mokiniai, kitokius bendraklasiai, dar kitokius mokytojai.

Štai anglų kalbos mokytoja Audronė Macijauskienė, kuri jau nuo pradinėjų klasių bendrauja su šia abiturientų laida, sako: „Kiekvienai dvyliktokų laidai būdingas savitas abiturientų „sindromas“. Dauguma šios laidos abiturientų labiau pasikliauja savo gabumais nei geru įdirbiu. Linkėčiau, kad šie jų lūkesčiai pasiteisintų. Tikiuosi ir linkiu gerų egzaminų rezultatų, nes įskaita įrodė, kad jie moka susikoncentruoti ir parodyti, ką sugeba geriausiai.“ Manau, egzaminų metu mes palaikysim dvyliktokus ir nekvaršinsime jiems galvos, kad tik geriau pasiruoštų. Mes būsim jiems itin geri.

Tačiau ne tokiais entuziastingais žodžiais bando padrašinti dvyliktokus mokytoja Dainora Biliūnaitė: „Liūdni... Visomis prasmėmis. Todėl linkiu kiekvienam iš gyvenimo pasisemti kuo daugiau džiaugsmo...“ O istorijos mokytoja kamuoja dvigubas liūdesys ir baimė: „Si abiturientų laida man nėra eilinė, nes su draugais gimnaziją baigia ir mano Darius. Ilgą laiką juos mokiau istorijos. Tikiu, kad visi jie išliks padorūs ir nuoširdūs.“

Mažiausiomis smulkmenomis privertusi tikėti ir priartinusi arčiau Dievo tikybės mokytoja Edita Palivanaitė nori ištarti kelis žodžius abiturientams: „Pirmoje klasėje Jus

(Nukelta į 2 psl.)

KVIEČIAME

į Paskutinio skambučio šventę, kuri vyks gegužės 27 dieną 12 valandą Dusetų šv. Trejybės bažnyčioje.

Rengėjai

Su atsisveikinimo gaidėle...

Rugsėjis kviečia vienus, o gegužė atsisveikina su kitais.

Vandos Normantienės nuotr.

(Atkelta iš 1 psl.)

vadinau mažaisiais egzegetais (Šv. Rašto žinovais), nes jį išmanėte puikiai. Visus dvylika metų Jūs buvote smalsūs, kūrybingi, mąstantys, atviri, ambicingi gerąja prasme, nebijantys „eksperimentuoti“. Smagu buvo drauge ieškoti amžintųjų gyvenimo slėpinių. Linkiu Jums, mielieji, niekada nenustoti ieškojus.“

O pats romantiškiausias palinkėjimas mokytojos Daivos Mackelaitės: „ Tikrai mylėjau. Tikrai išdalinau kreidelės nuspalvinti pasaulį. Kaip pasielgėt su savo kreidelėmis?“

Mokytojai jaudinasi dėl savo mokinių, nerimauja dėl egzaminų, bet tai ne pirmą ir nepaskutinę jų laidą, o tai, ką dabar išgyvena abiturientų tėveliai, nepriylgsta niekam. Tėvams jie vis dar maži, kone į pirmą klasę žygiuoti besiruošiantys mokinukai. Sunku susitaikyti, bet tenka savo taip mylimus vaikus išleisti į platų pasaulį, kuriame bus viskas nauja. Ir kiekvienas paklaustas tėvelis ar mamytė atsakys labai panašius žodžius. Jų lūpose girdėsime jaudulį, baimę, liūdesį.

Su begaliniu gauduliu ir dar nepatirtu jausmu, kuris neduoda jai ramybės, kalba Dovilės Barzdaitės mama: „ Manau, kad ši atsakingą laikotarpį jautriai ir neramiai išgyvena daugelis dvyliktojų tėvelių. Mūsų šeimai tai nauji išbandymai ir rūpesčiai, nes namus paliks pirmoji atžala. Labai sunku apibūdinti, ką jaučia mamos širdis. Nesinori tikėti, kad vaikas užaugo ir nuo šiol visus sprendimus priiminės savarankiškai. Kiek nerimo: ar nesuklys, nepasimes. Bet mes tikime Dovilės jėgomis ir ryžtu, o kitiems abiturientams linkime būti drašiams ir į gyvenimą žengti turint konkretų tikslą.“

O Tado mamytės norai labai aiškūs ir konkretūs: „Mano didžiausia svajonė, kad sūnus išlaikytų egzaminus, gautų atestatą, įstotų ten, kur trokšta. Noriu, kad jam sektųsi ir būtų laimingas. O kai vaikai laimingi, ir tėvams gerai.“

Labai jautriai į dukros išėjimą reaguoja ir Airidos mamytė: „Rodos dar visai neseniai dvylika klasė atrodė tolima ateitis. Metai praskriejo. Žmogaus gyvenimas tarsi paukščio, kuris, atėjus metui, turi palikti lizdą. Tai jaudinanti akimirka. Suprantu, kad tavo vaikas jau suaugęs. Daugybės dalykų norisi palinkėti. Svarbiausia, kad besirenkant savo kelią suprastumėte, ką iš tiesų gyvenime norėtumėte daryti, išsiaiškintumėte savo talentus. Nebijokite bandyti ir neskubėkite rinkdamiesi profesiją, jei nesate tuo tikri. Nenusiminkite ištikus nesėkmei. Tai kaip gyvenimo pamokos, jos užgrūdina, skatina tobulėti ir siekti užsibrėžto tikslo. Rūpinkitės savo sveikata. Būkite draugiški. Džiaukitės kiekviena akimirka, nes ji vienintelė ir nepakartojama.“

Visiems dvyliktočiams sėkmės linki ir Gytės mama: „Nemesk kelio dėl takelio“ - moko liaudies išmintis... Manau, ne tiek svarbu, kokių keliu pasuksite - tiesesniu ar vingiuotu, daug svarbiau, kad surastumėte tai, ko ieškote. Tad linkiu Jums pažinti ne tik save, bet ir kitus, kad gyvenimo kely sutiktumėte džiaugsmą ir laimę. Tam reikia valios, tvirtybės ir pasitikėjimo savimi. Būkite geri, draugiški ir supratingi.“

Labai panašūs palinkėjimai ir Martynos mamytės balse: „Vaikai, mokykla- tai namai, kuriuose išaugo ir sutvirtėjo Jūsų svajonių sparnai, o į širdį gal ne vienam pasibeldė ir pirmoji meilė. Dabar Jums atsiveria nauji horizontai. Tai Jūsų laikas, jaunų, energingų. Kai pasaulis po Jūsų kojomis, kai kiekvienas galės įrodyti, ko jis vertas. Kai vien gabumų ir talento jau neužteks ir savo tiesas reikės įrodyti sunkiu darbu. Būkit ryžtingi, užsidegę, tvirti įgyvendindami savo svajones.“

Tarsi visų minčių apibendrinimas Pauliaus mamos Sigitos Gudonienės žodžiai: „Sveikinu visus sulaukus Paskutinio skambučio šventės. Prieš akis baigiamieji egzaminai. Jų bus dar daug jūsų gyvenime. Nuo žinių iki jūsų asmenybės, jūsų žmoniškosios vertybės patikrinimo. Sėkmės ir valios“.

Abiturientai dėlioja savo svajones. Artėjančių egzaminų nerimą ir baimę tramdo svajonėmis ištrūkti iš savo mažo miestelio ir išvažiuoti studijuoti į didmiestį, o gal net toliau. Jie išeina iš namų. Nepriklausomybės kvapas svaigina. Nuo šiol tik jie patys bus atsakingi už save: pagaliau pradės gyventi savarankiškai.

Gyvenimas dinamiškas: keičiasi siekimai ir tikslai, bet svarbiausia – suprasti, kas Jums teikia laimę. Džiaukitės, darydami tai, kas Jums patinka, ir gerbkite save už tai, kad sugebate džiaugtis ir suprantate, ko trokštate. Juk mes - žmonės, kurie gyvenime ieškome tiesos, gėrio, grožio, savitarpio supratimo, todėl tenka iškęsti visus likimo išbandymus. Gilaus gyvenimo šaltinio reiks ieškoti svetur, didžiajame būties vandenyne.

Išeidami abiturientai daug ką pasiima kartu su savimi, bet ir palieka vaikystę, pirmąsias klaidas, paauglystę, pirmąją meilę, kuri dar dūsais ilgai, liūdnuos pamištus sąsiuvinius, trumpas pertraukas, jų šurmuli, len-toje nebaigtą užduotį. Išeisime kitais metais ir mes, vienuoliktokai. Nesibaigiantis gyvenimo ratas. Rugsėjis kviečia atverti mokyklos duris vienus, o gegužė atsisveikina su kitais, neleidama ramiai plakti tėvų, mokytojų bei abiturientų širdims.

Domantė BARZDAITĖ,
3 g klasė

Regis, dar vakar pirkau gėles savo vaikystės draugui, kuris tą dieną baigė mokyklą. Nuo tos dienos praėjo metai, o dar ir šiandien jaučiu skruostais riedančias ašaras, kurios primena, kaip nenorėjau, jog jis išeitų. Taip graudu buvo tuomet žvelgti į jį. Juk nėra lengva palikti tėvų namus, mokyklą, draugus. Tada, iki tokio pat skrydžio man laukti buvo likę metai..

Dabar, likus mažiau nei mėnesiui iki Paskutinio skambučio, suvoki, kad ateina laikas visus palikti: pirmąją mokytoją, sėjusią mumyse gerumo sėklas, skiepijusią meilę šeimai, draugams, tėvynei, gamtai... Ir auklėtoją, kuri kar-tais tikrai kankindavosi mus beaукlėdama, bandydama mums padėti.

Taip greitai prabėgo dvylika metų mokykloje, antraisiais namais tapusioje. Nespėjom, rodos, nė mirktelėt, o štai jau stovim didžiulėje gyvenimo kryžkelėje

Tikimės palaikymo...

nežinodami, į kurią pusę pasukt... Liūdna. Nesinori palikti mokyklos. Juk per dvylika metų priprasta prie sienų, prie draugų, mokytojų... Į ją skubėdavom kiekvieną rudenį – dar žydingi, bet jau susimąsčius, stebuklingais saulėtų rytų voratinkliais pasidabinusį, ir pavasarį, kai bundanti gamta kviesdavo bėgti kuo toliau nuo mokyklinio triukšmo. Čia virpėdavo širdis dėl artėjančio kontrolinio.

Nereikia ir klausiti, ar mums lengva. Sunku, nes stovim didžiulėje gyvenimo kryžkelėje nežinodami, į kurią pusę pasukt...Sunku, nes reikia apsispręst ... Juk nuo pasirinkimo priklauso mūsų ateitis. Vilioja mintis apie nežinomus tolius bestovint ant mokyklos slenkščio, bet ne mažiau neramina klausimas, ar

tikrai gerai nusprendėm... Ar tik nereiks klajot po nežinomus tolius ... Galbūt to ir nebus, galbūt pildysis visos svajonės.

O mokyklos pasiilgsime. Visi pasiilgsime, pasiilgsime ir mes... Bet, mieli bendraamžiai, stenkimės neliūdėti. Gyvenimas nestovi vietoje, ateis nauja diena ir senąją reiks pamiršti, mes gyvename ne dėl praeities, o žiūrime į ateitį. Žengiamo prie naujo gyvenimo starto - studijų, laisvo, savarankiško etapo. Ten neturėsime laiko kada žvilgčioti atgal, teks drąsiai žiūrėti į ateitį. Todėl kiekvienas abiturientas išeidamas tikisi ne ašarų, o palaikymo, palydint į nepažintą rytojų.

Dovilė BARZDAITĖ,
4g klasė

Turime kuo didžiuotis

Kiekvienas žmogus turi tik jam vienam būdingų savybių. Vieniems mokiniams geriau sekasi tikslieji mokslai, o kitiems – humanitariniai. Ir tik nedaugelis vienodai „įkerta“ visų dėstomų dalykų paslaptis. Bet tokių yra. Mūsų gimnazijos pasididžiavimas Augustinas Šukys, pasirodo, nesunkiai susidoroja su įvairių dalykų užduotimis. Štai šiemet jis rajone olimpiadoje iškovojo net penkias pirmąsias vietas. Puikiai pasirodė istorijos, lietuvių kalbos, matematikos, fizikos ir informatikos olimpiadoje. Informatikos dalyvavo respublikinėje ir už sėkmingą pasirodymą gavo diplomą.

O štai Karinė Amirjan (mokytoja Svetlana Raugienė) iš Lietuvos mokinių technologijų olimpiados, vykusios Alytuje, parvežė II laipsnio diplomą. Deja, dalyviai čia liko nusivylę ganėtinai prastu organizavimu. Štai keletas Karinės minčių: „Rajoninėje olimpiadoje dalyvavau ne viena, kartu su Justina Juozėnaite, kuriai noriu padėkoti už pastangas, pagalbą. Bendradarbiavimas ko-

Džiaugiuosi, kad užėmiau prizinę vietą, tačiau iki pirmosios trūko vos vieno žingsnelio, todėl pažadu kitais metais dalyvauti ir parvežti I laipsnio diplomą. Labai dėkoju savo mokytojai Svetlanai Raugienei už trėšą, bemiegės naktis ir kupinas jaudulio akimirkas per olimpiadą. Manau, ji viena šilčiausių ir kūrybingiausių mokytojų, kuri dirba negailėdama savo jėgų. Jos dėka tapau darbštesnė, išmokau užbaigti visus pradėtus darbus, o mokytojos reiklumas mane įpareigojo būti atsakingesne.“

Apie olimpiadą pasiteiravau ir mokytojos Svetlanos Raugienės. Ji patvirtino: „Taip, tikrai tikėjoms tokio rezultato, nes labai stengėmės ir labai ruošėmės. Karinė toks žmogus, kuris važiuoja į olimpiadą turėdamas užsibrėžtą tikslą laimėti. Ne paslaptis, kad šiai olimpiadai mes su Karine pradėjome ruoštis prieš metus, tik ką grįžusios iš pernyktės olimpiados. Šiemet turėjome vežtis namų darbus. Gaminome rankų darbo saldainius iš įvairiausių daržovių bei vaisių. Su-

susipažinusi su dviem dalyviais, puikiai praleidau laiką, tad ir pergalė nebuvo svarbi. Tačiau sužinojusi, kad laimėjau I vietą, labai nustebau ir, žinoma, labai apsidžiaugiau. Pasakyti mokytojai, kad I vieta atiteko Zarasų rajonui, buvo maloniausia akimirka. Dėkoju jai už viso-keriopą pagalbą.“

Mantas Stankevičius antrus metus dalyvavo jaunųjų filologų konkurse (mokytoja Gražina Makaveckienė). Šiemet – Mažeikiuose. Jis pateikė novelės kūrybos bandymus. Gavo paskatinamąją premiją. Buvo ranka pasiekiamą prizinę vietą, bet... Penki dalyviai gavo prizus, o Mantas buvo už to penketuko, nors – greta. Na, o ką sako pats Mantas? „Išpūdziai iširėžė atmintyje nuo pirmųjų akimirkų, vos peržengus Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos slenkstį. Draugiški mokiniai iškart pasiūlė aprodyti mokyklą. Po konkurso atidarymo laukė varginantis darbas sekcijose. Žinomi savo sferų profesionalai, kompetentingi rašytojai, poetai vertino mūsų darbus.

Karinė Amirjan su technologijų mokytoja Svetlana Raugiene.

Lina Jurevičiūtė su dailės mokytoja Nomedą Saukiene.

mandoje man suteikė daugiau pasitikėjimo. Justina iš tiesų dirbo uoliai, sukauptė šunį medžiagos apie konditeriją, pririnko įvairiausių receptų. Gaila, tačiau į respublikinę olimpiadą vykau viena. Olimpiadai ruošiausi atsakingai, domėjaisi subalansuota mityba. Ypač rūpėjo, kaip galima būtų pajavairinti mūsų kasdienį mitybos racioną daržovėmis ir vaisiais. Respublikinėje technologijų olimpiadoje dalyvavau jau antrą kartą, todėl šiais metais buvo viskas pažįstama ir nugalėti jaudulį buvo daug lengviau. Pernaį plėtojavu etnografinę temą, paruošta namų darbų kompozicija priminė labiau archajišką laikmetį. Šiemet darbas pasisuko visai kita linkme. Namų darbų kompozicija buvo saldžiai išpūdinga, o patys darbai žavėjo skonių įvairove. Į olimpiadą vežiau net 254 skonių saldainių, taip pat šokoladinius burokėlių pyragaičius, skirtus subtilaus skonio mėgėjams. Mano tikslas buvo nugalėti.

žinoję, kad Kainei atiteko II laipsnio diplomą, mažumėlė nusivylėme. Prieš išvykstant Karinė pasakė: „Be prizinės vietos negrįšim“. Džiaugiuosi, kad taip ir atsitiko.“

Visiška priešingybė technologijų olimpiadai – respublikinė dailės olimpiada Druskininkuose. Renginy s šiame mieste vyko neatsitiktinai – šį pavasarį minime Mikalojaus Konstantino Čiurlionio 100-ąsias mirties metines. Dalyviai buvo maloniai nustebinti puikiu olimpiados organizavimu. Mūsų gimnazijos „šviesulėlis“ - Lina Jurevičiūtė (mokytoja Nomedą Saukiene) parsivežė I laipsnio diplomą. Lina sako: „Dailės olimpiada man buvo išskirtinis renginys, kuriame ne tik gerai ir įdomiai praleidau laiką, bet ir susipažinau su dailės mėgėjais. Įdomu buvo improvizuoti ir nutapyti darbą per tam tikrą laiką – dvi valandas. Maniau, kad piešinys išėjo nevykęs, nors kurti buvo malonu. Artimiau

Naudinga ir įdomu buvo išgirsti griežtų, tačiau teisingų pastabų. Dovanų parsivežiau pagyrimo raštą už prozą bei Albino Jovaišo knygą „Jie parašė pirmąsias lietuviškas knygas“. Išpūdziai liko tikrai labai geri. Priėmė iš tiesų labai šiltai, žmonės taip pat intelektualūs ir draugiški.“ Juokaudamas Mantas pridūrė: „Maistas buvo irgi labai geras“.

Mantui konkursui padėjusi pasirošti mokytoja Gražina Makaveckienė pasakoją: „Kad Mantas turi puikų kalbos jausmą, jaučia žodį, gali įdomiai, įtaigiai pasakoti, pastebėjau žemesnėse klasėse. Aišku, kad pradėtų rašinėti, reikėjo skatinti, įtikinti. Pirmąsias novelės sukūrė prieš dvejus metus ir tapo rajono filologų konkurso nugalėtoju, taip pat ir respublikinio konkurso finalininku. Sužinojusi, kad Mantas buvo šalia prizinės vietos, pasidarė apmaudu ir gaila. Panašius jausmus tikriausiai išgyvena sportininkai, atsidūrę šalia nugalėtojų (Nukelta į 3 psl.)

Turime kuo didžiuotis

Mantas Stankevičius su lietuvių kalbos mokytoja Gražina Makaveckienė

(Atkelta iš 2 psl.)

pakylas. Juk prizinė vieta buvo ranka pasiekama. Kita vertus, paskatinamasis raštas už prozą taip pat didžiulis laimėjimas. Todėl dabar džiaugiuosi kartu su Mantu. Iš tiesų, gero rezultato tikėjomės, nes Mantas per dvejus metus padarė didelę pažangą ir subrendo kaip kūrėjas. Ir pagaliau į konkursus visi važiuoja laimėti, tik ne

kiekvienas apie tai prabyla garsiai...“

Respublikinėje biologijos olimpiadoje Zarasų rajonui atstovavo 1gB klasės mokinė Ernesta Arminaitė. Prizų neiškovojo, tikimės, kad jie laukia dar ateityje.

Po laimėtos I vietos rajone 1gB klasės mokinys Eitvydas Merkis dalyvavo respublikinėje geografijos olimpiadoje Kaune.

Olimpiada puikiai organizuota, mokinys, nors ir neiškovojo prizinės vietos, grįžo labai patenkintas. Varžytis su vienuoliktokais ir dvyliktokais buvo sunku.

Suskinta ir parvežta graži prizinių vietų puokštė, tarsi pavasarinį žiedų margumynas. Turime kuo didžiuotis, yra į ką lygiuotis. **Viltė RIMDEIKAITĖ, 1gB kl.**

Liūdna išsiskirt

Baigiasi mokslo metai. Dvyliktokai palieka mokyklą, pradeda savarankišką gyvenimą, išlieja į naują aplinką. Taip pat ir mūsų ketvirtokai. Jau kitiemet jie turės būti savarankiškesni ir atsakingi už save. Jų laukia naujos klasės ir nauji mokytojai. Mums smalsu, kaip jie jaučiasi palikdami pradinį mokytoją ir įsėdami į naują, dar nepažintą gyvenimo etapą. Taigi juos ir aplankėme.

Paklausti, kaip jaučiasi baigdami keturias klases, vaikai atsakė, kad labai džiaugiasi ir nekantriai laukia penktos klasės. Kartu ir nerimauja, sunku

biausiai išryškėja dabartinis noras lyderiauti. Būtent dėl to tarp vaikų ir kyla didžiausi konfliktai.

Labiausiai džiugina vaikų vaizduotės išlavėjimas. Lengva ne tik repetuoti kokią nors pjesę, bet ir sulaukiu daug originalių pasiūlymų, kaip suvaidinti ar perteikti kokią nors personžą. Per dailės ir technologijų pamokas atsiskleidžia jų kūrybingumas, vidiniai išgyvenimai, svajonės.

Papasakokite apie savo darbą su mokiniais. Ar liūdna išsiskirti su auklėtiniais?

Nuo pirmų dienų tenka daug dirbti, kol tuos

A. Vaitukaitytės nuotraukoje ketvirtokai su mokytoja Ilona Pužiene.

skirtis su mokytoja. Džiugina tai, kad ketvirtokai laukia vertinimo pažymiais. Jie bijo gauti blogą pažymį, bet žada stengtis, kad gautų kuo geresnius įvertinimus. Vaikai sako bijantys naujų mokytojų, bet taip pat labai norintys su jais susipažinti. Dar jiems nerimą kelia vaikščiojimas po klases, kaip nepasiklysti tarp tiek kabinetų. Na ir paskutinis dalykas, kurio paklausėme - ko jie tikisi iš naujų mokytojų. Vaikai iš naujų mokytojų laukia gerumo, švelnumo, naujovių, tikisi, kad mokytojai nebus pikti ir daug nerėks. Taip pat gerų pažymių ir lengvų užduočių.

Taip pat pakalbino ketvirtokų mokytoją Iloną Pužienę. Labai džiaugiamės, kad ji taip noriai su mumis bendravo. Štai pora klausimų:

Ar skiriasi vaikai dabar ir Jūsų darbo pradžioje? Kuo?

Pokyčiai dideli: daugelis drąsesni, judresni, labiau pasitikintys savo jėgomis, protingesni. Kai kurie labai apsiskaitę, pakeliavę po pasaulį. Bet la-

atskirus pasaulėlius sujungi į vieną darnų kolektyvą. Pirmaisiais mokslo metais svarbus ne tik ugdymo procesas, bet ir mokyti draugiškai sutarti ir bendradarbiauti. Antra, trečia, ketvirta klasė - jau džiaugiuosi vaikų savarankiškumu, gebėjimais, asmenybės formavimosi pasikeitimais.

Paskutiniaisiais, ketvirtaisiais, metais pradėtu ruošti vaikus permainoms. Kalbu jiems, kad nebus taip paprasta kaip buvo, kad teks bendrauti ir su auklėtoja, ir su naujais mokytojais, daug dirbti savarankiškai, jog niekas nebevedžios už rankučių. Man pačiai sunku išsiskirti ne tik su užaugintais mokiniais, bet ir su jų tėvais. Savos sugalvotos tradicijos, ekskursijos, renginiai, kuriuose neatsisakydavo dalyvauti, labai suartina.

Dėkojam mokytojui už pokalbį, mes ketvirtokams linkime nieko nebijoti ir nepritrūkti noro tobulėti.

**Adelė VAITUKAITYTĖ, 1gB klasė
Ernesta ARMINAITĖ, 1gB klasė**

Ketvirtokai su trečiokais.

Dirbome iš peties

Naujas gyvenimo etapas laukia ir penkių Avilių pagrindinio ugdymo skyriaus ketvirtokėlių. Kalbiname Avilių skyriaus ketvirtokus ir jų mokytoją Ireną Gaidienę.

Kokie dabartiniai ketvirtokai buvo, kai įžengė į pirmąją klasę?

Rodos, taip neseniai penketas mažųjų nenuoramų pirmą kartą peržengė mokyklos slenkstį. Jų širdelės spurdėjo, akyse matėsi nerimas, nes nežinojo, ką jiems išpranašaus skardus mokyklinis varpelis. Netrukus susidraugavome, kibome į darbą. Greitai išmokome pirmąją raidę, sugebėjome sudėti ir atimti, stengėmės būti kantrūs ir supratingi.

Kokių pasiekimų, svarbių laimėjimų per ketverius metus pasiekė ketvirtokai?

Kiekvienais metais šie mokiniai augo ne tik ūgiu, bet ir džiugino savo pasiekimais. Kasdien kaupė žinias, lavino įgūdžius. Dalis mokinių tapo gabūs matematikai, kiti pamilo knygą, tretį - sportuoja, gražiai piešia. Būdami antroje klasėje dalyvavo rajoninėje kūrybinių darbų parodoje „Gėlė“ ir užėmė antrą vietą. Trečioje klasėje Zarasų sporto mokyklos organizuojamose mokinių olimpinio festivalio „Drąsus, stiprus, vikrus“ varžybose irgi buvo antri. Per ketverius metus daug keliavo, dalyvavo edukacinėse programose. Visa klasė pamėgo lietuvių liaudies tautinius šokių. Visada dalyvauja mokykliniuose ir bendruomenės renginiuose.

Kaip jaučiasi ketvirtokai praleisdami paskutines dienas pradinėje klasėje?

Per ketverius metus susiformavo jų charakteriai. Klasės mokiniai judrūs, temperamentingi, turintys savo nuomonę ir „ožiukų“. Manau, jog dabar jie gyvena šia diena ir svajoja apie ateinančią vasarą.

Ar buvote griežta ir reikli savo auklėtiniais?

Taip. Esu reikli sau ir kitiems. Per gyvenimą einu su šūkiu „Jeigu darai, tai daryk puikiai“. Mano griežtumas ir reiklumas vaikų negąsdina. Jie žino, kad jeigu ne šiandien, tai rytoj vis tiek reiks atlikti visas užduotis. Tad stengiasi daryti viską nuosekliai ir laiku.

Ar ramia sąžine išleidžiate juos į penktą klasę?

Kaip ir visos mokytojos, atsisveikindama jaunuosius, kaip jiems seksis ateityje. Bet esu rami, nes per ketverius metus atidaviau visą save. Dirbome iš peties. Toliau jie savo kelią tegul tiesia savarankiškai.

Ko norėtumėte palinkėti būsimiems penktokams?

Tegul ateinantys metai būna dosnūs ir sėkmingi, o kiekviena diena - prasminga ir šviesi.

**Laura Gaidytė, 1gA klasė
Vilma Andrijauskaitė, 1gA klasė
Nuotrauka iš mokytojos asmeninio albumo.**

Žaliuoja Gražių siekių medis

Jau ne pirmus metus Mokinių taryba pakvietė visas klases dalyvauti akcijoje „Savaitė be patyčių“. Akcija mus skatina nesityčioti, nesmurtauti ir draugiškai bendrauti vieniems su kitais. Šiais metais turėjome parodyti savo kūrybinius gebėjimus ir sukurti „Gražių siekių medį“. Kiekvienai klasei teko susiburti ir parašyti rishų tekstą: prašymą, kvietimą, pagėdavimą, pasiūlymą, skelbimą šia tema. Mokiniai ne tik lavino vaizduotę mąstydami, apie ką parašyti, bet ir bendravo, diskutavo, tarėsi. Vieni kūrė eilėraščius, kiti skelbė aukcionus, rašė skelbimus bei siūlė savo pagalbą. Mokinių kūryba atspausdinta, iškarpyti medžio lapeliai ir sukabinti ant medžio. Džiugu, kad aktyviai dalyvavo visų klasių mokiniai: nuo dar tik vos pažįstančių raideles priešmokyklinės grupės vaikų iki sumanių abiturientų. Kai kurios klasės padarė ne po vieną, o po kelis darbelius.

Bene pats įdomiausias 8b klasės darbelis. Jie paskelbė mainų aukcioną: išlietas ašaras, agresija, pykčio debesis, skaudžias replikas, neapykantą jie mainė į daug šypsenų, šiltų apsikabinimų, gerumo, nuoširdaus juoko ir atjautos akimirkų. Už gautas lėšas žadėjo pažežerėje pastatyti suolelį išmilyjusiems. Nekantriai lauksime žadėto suolelio. 2gB klasės mokiniai, kaip tikri poetai, prabilo eilėmis. Jie eilėavo apie visų skriaudžiamą berniuką ir žadėjo jam pagalbą.

Vienuoliktokai kreipėsi į vaikus, kurie patiria patyčias ir ragi-

Baigiamojo renginio organizatoriai.

Vandos Normantienės nuotrauka.

no nebijoti apie tai kalbėti ir siūlėsi padėti: „Kodėl nepasakai mamai, tėčiui, mokytojui ar mums? Tada tai nebūtų tik tavo problema. Tai būtų mūsų problema. Aš padėčiau, Jis padėtų, visi vienuoliktos klasės mokiniai tau padėtų“.

Ir štai kovo pabaigoje gimnazijos antrą aukštą papuošė *Gražių siekių medis*. Medis, į kurį visi mokiniai įdėjo daug darbo, idėjų ir nuoširdumo. „Savaitė be patyčių“ vainikavo šiltas renginys pradinukams. Buvo skaitomi mokinių sukurti tekstai, suvaidinta iš-

trauka iš Antuano de Sent Egziuperi „Mažojo princo“, skambėjo dainos. Renginys baigėsi daina „Reikia draugą turėti“. Visi pritarė: „Būtinai reik turėti, nors vienintelį draugą, kad galėtum tikėti, kad galėtum mylėti...“

Norėtume, kad akcija „Savaitė be patyčių“ tęstųsi ne savaitę, o išstus metus, kad tolerancijai kiekvienas skirtume daugiau dėmesio. Juk lauke šėlsta pavasaris, ir taip norisi, kad visi būtume laimingi.

**Justina ŠINKŪNAITĖ, 8 b kl.
Goda Vartui AMIRJAN, 8b kl.**

SVEIKINAME

Už žurnalistinę veiklą paskirtos Broniaus Juodelio piniginių premijos šioms mokinėms:

I vieta
Dovilei Barzdaitei, 4gA kl. 100 Lt
II vieta
Gustei Pužaitėi ir Viltei Rimdeikaitei, 1gB kl. po 70 Lt
III vieta
Airidai Kandrašovaitei ir Gytei Kandrašovaitei, 4 gA kl. po 50 Lt
Paskatinamosios premijos:
Domantei Barzdaitei, 3g kl. 30 Lt
Karinei Amirjan, 2gA kl. 30 Lt
Domantei Slapšinskaitei, 2gB kl. 30 Lt
Erikai Zadviciūtei, 1gA kl. 30 Lt
Ernestai Arminaitėi, 1gB kl. 30 Lt
Adelei Vaitukaitytei, 1gB kl. 30 Lt
Justinai Šinkūnaitei, 8b kl. 30 Lt
Godai Vartui Amirjan, 8b kl. 30 Lt

Lietuvių kalbos metodinė grupė

„Pasaulis keičiasi, kai aš keičiuosi...“

Socialinė pedagogė Birutė Laurinavičienė.

Vandos Normantienės nuotr.

Mūsų gimnazija, kaip ir daugelis kitų mokymosi įstaigų, susiduria su netinkamu vaikų elgesiu. Visiems suprantama, jog atsiradus vienai problemai, be išlygų bėdų sąrašas didės, kol nebus imtasi tam tikrų priemonių. Be direktoriaus, jo pavaduotojų ar mokytojų, svarbią vietą mūsų gimnazijoje užima ir socialinė pedagogė Birutė Laurinavičienė, buvusi skaityklos vedėja bei pradinė klasių mokytoja. Vaikystėje taip pat mokėsi ir mane. Tačiau šiuo metu B.Laurinavičienė stengiasi užtikrinti vaiko gerovę ir saugumą mokykloje ir jos aplinkoje, savo veikla siekia laiku pastebėti, įvertinti ir išspręsti vaikų bei paauglių mokyklos nelankymo, nesimokymo, netinkamo elgesio, bendravimo ir kitas socialines problemas. Kaip jai sekasi, nusprendėme pakalbinti.

Kokių savybių reikia dirbant socialine pedagogė?

Manau, kad socialinis pedagogas turi būti teisingas, bet griežtas, gebantis suprasti kitą ir reiklus, gerbiantis kitus, bet neteisiantis, o svarbiausia - kantrus... Darbas sunkus, nes nuolat tenka patirti neigiamų emocijų. Juk dirbama su šeimomis bei jų vaikais, kurie mokykloje turi bėdų. Skaityklos vedėja ar pradinė klasių mokytoja dirbti buvo daug lengviau: nuoširdūs vaikai, geras kolektyvas.

Kokias problemas dažniausiai tenka spręsti? Kaip manote, dėl ko jos vyksta?

Dažniausiai tenka gvildinti mokinių tarpusavio bendravimo problemas. Jie vis da•niau ir subtiliau sugalvoja, kaip įskaudinti ir pa•eminti kitus. Opiausias problemos gimnazijoje: netolerancija, pamok? nelankomumas, drausmės stoka, mokyklos inventoriaus niokojimas, rūkymas vietoje, necenzūrinė •od•ių vartojimas ir nepadorių gestų rodymas. Tokiu vaiko elgesiu turėtų domėtis tėvai ir artimieji, kadangi kaltinti mokytojus ar aplinką beprasmiška. Kokį pavyzdį rodo ūeima, tokį vaikas rodo ir viešumoje.

Į kurias klases Jūsų vizitai dažniausiai?

Natūralu, kad paauglystėje mokiniai yra labai jautrūs ir pažeidžiami, todėl galima sakyti, kad dažniau tenka bendrauti su paaugliais. O labiausiai išskiriamos, dažniausiai sulaukiančios mano vizito klasės yra 7, 8a bei 2gA.

Jūsų nuomone, mūsų mokykloje esamos problemos sumažėjo ar tęsiasi ir toliau?

Kol dar nedirbama socialine pedagogė, mačiau tik keletą problemų. Atsisėdusi į naująją darbo kėdę ir įsigilinus pamačiau, kad gimnazijoje jų yra daug daugiau, ir jas reikia spręsti nedelsiant. Manau, kad jų skaičius žymiai sumažėjo bei pagerėjo mokyklos būklė.

Ką trumpai galėtumėte palinkėti gimnazijos bendruomenei?

Stengtis laikytis kartu. Nepamiršti bendro susitarimo, problema galima išspręsti tik kartu: administracija, auklėtoja, mokinys ir jo tėvai.

Supratau, kiek daug reikia įdėti pastangų, norint išspręsti vieną ar kitą problemą. Nepakaks užpildyti popierių, įdėti į segtuvą, pasikalbėti su mokinium ar jų auklėtoja. Reikia labai daug kantrybės, tolerancijos, supratingumo, konkretumo, gerasirdiškumo. Juk stengiamasi vaiko labui, dėl jo ateities.. Neabejoju, kad gimnazijos socialinė pedagogė Birutė Laurinavičienė viena nieko nepakeis. Ne veltui sakoma: „Pasaulis keičiasi, kai aš keičiuosi“. Linkiu visiems pasaulį keisti pradėdant nuo savęs. Tai nėra lengva, bet prasminga.

Erika ZADAVICIŪTĖ, 1gA klasė

Mamos atlieka užduotį.

Dainoros Biliūnaitės nuotr.

Šauniasia Mama – mano Mama

Pirmas gegužės sekmadienis – Mamytės diena. Tą dieną joms skiriame pačius gražiausius žodžius ir džiaugiamės, kad jos yra pačios nuostabiosios, šauniasios, protingiausios, sumaniausios, išmintingiausios, jautriausios ir geriausios MAMOS pasaulyje. Norėdami tai patvirtinti ir priminti savo mamoms, sukvietėme jas į 6b klasės popietę. Rinkome Šauniasią Mamą.

Paskyrę pačius gražiausius žodžius savo brangiausiajam žmogui, pakvietėme ir mamas parodyti savo sumanumą. Mamoms parengėme įvairių užduočių, kurias jos turėjo atlikti. Norėjome patikrinti, ar tikrai nėra užduoties, kurios neįveiktų mama. Pirmoji užduotis buvo „Ar pažįstu savo vaiką?“ Pasirodo, kad mamos kuo puikiausiai apie mus žino viską viską. Ir ne tik apie mus. Antroji užduotis – „Žaibo turnyras“ tik patvirtino, kad mamos yra ir labai sumanios, protingos, išmintingos. Nebuvo klausimo, į kurį būtume nesulaukę atsakymo. Todėl ir

trečioji užduotis – „Sakinio konkursas“ buvo labai lengva ir įrodo, kad mamos kuo puikiausiai gali už mus atlikti ir kai kuriuos namų darbus. Po trijų sunkių užduočių leidome mamoms atsikvėpti ir išbandyti savo jėgas „Talentų konkurse karaokė“. Šauniasia mama ir čia pasirodė. Linksmi ir nuotaikingai padainavę nesunkiai įveikė ir paskutinįjį, penktąjį užduotį. Mamytėms reikėjo prisiminti mūsų kūdikystės ir vaikystės dienas ir pasekti pasaką.

Po sunkių, ilgų bei smagių užduočių atėjo metas išrinkti ir paskelbti pačią nuostabiausią, šauniasią, protingiausią, sumaniausią, išmintingiausią, jautriausią ir geriausią Mamą pasaulyje. Žinoma, kad pati pačiausia yra sava Mama. Todėl ir mūsų konkurse nugalėjo visos Mamos.

Ačiū mama, kad turiu Tave tokią nuostabią, gerą, mylinčią, pastabią.

Ieva LAPIENYTĖ ir Kornelija PUPEIKYTĖ, 6b klasės mokinės

NAUJI SVETAINĖS „RŪBELIAI“ IR NAUJOS IDĖJOS

Per pavasario atostogas pradėjo veikti atnaujinta gimnazijos svetainė. Senoji irgi buvo puiki, tačiau ši žymiai šiuolaikiškesnė ir smagesnė naršymui, turinys patogiau išdėstytas. Naujasis puslapis patrauklus akiai, informacija protingai padalinta į kategorijas, patogū rasti ko reikia. Už šį puikiai atliktą darbą turime dėkoti direktoriaus pavaduotojui Rimantui Garuoliui, praleidusiam ne vieną mėnesį prie svetainės atnaujinimo. Ta proga jį ir kalbiname.

Kas paskatino atnaujinti gimnazijos svetainę?

Viskas sensta - kaip ir kompiuterinės programos, taip ir programos, skirtos tinklalapio kūrimui. Atsirado turinio valdymo sistemos naujesnė versija, todėl ir reikėjo atnaujinti

Papasakokite, kuo ji kitokia? Kokie nauji skyriai atsirado?

Tiesą sakant, naujųjų nėra labai daug. Pakeičiau svetainės „rūbelius“, skyriai yra šiek tiek pertvarkyti, papildytas svetainės meniu, atsirado skyrius „Ugdymas“. Jame tėra mokinių pamokų tvarkaraštis, vėliau įkelsime kitą reikalingą gimnazijos bendruomenei informaciją. Kartu su pavaduotoja Vanda Normantiene nutarėme surašyti mokinius, baigusius mūsų mokyklą, pateikti trumpą informaciją apie gimnazijos savivaldą.

Kiek realiai reikia praleisti laiko prie kompiuterio, kad sukurtumėt tokį produktą?

Nesu informacinių technologijų specialistas, todėl teko skirti marias laiko ir darbe, ir namuose.

Kodėl pasirinkote tokių spalvų derinius?

Patinka. Nesinori gimnazijos, kurioje mokosi vaikai, jaunimas, svetainę spalvinti niūriai. O kad spalvos derintųsi tarpusavyje, „nepsijautų“ yra specialių programėlių, kurios palengvina projektavimą. Manau, kad tobulumui ribų nėra. Darbas dar nebaigtas, kai ką reikia koreguoti, nes viename ekrane spalvos atrodo vienaip, o kitame – kitaip.

Kaip kilo idėja surašyti visus mokinius, kurie baigė mūsų mokyklą? Ar turėjote kokių

sunkumų?

Juk tai labai įdomu. Be to, norisi, kad ši svetainė tarnautų ne tik dabartinei gimnazijos bendruomenei, bet ir baigusiems mūsų mokyklą. Artėja vasara – buvusių mokinių susitikimų metas, bus galima skelbti informaciją ir apie klasių susitikimus. Kilo sunkumų su brandos atestatų išdavimo registracijos knygomis. Jos pildytos ranka, todėl ne visi įrašai aiškūs, kartais buvo sunku atsekti, kurie mokiniai baigė A ar B klasę. Teko paklausinėti ir jau nedirbančių mokytojų. Nesame tikri, kad išvengėme klaidų.

Dabar svetainė turtingesnė. Galima surasti ne tik pamokų laiką, bet ir tvarkaraštį. Kaip kilo ši idėja? Kaip manote, kam jis bus naudingas: mokytojams, mokiniams, ar jų tėveliams?

Pamokų tvarkaraštis metams yra daromas su specialia programa. Joje numatyta išsugauti tvarkaraštį ir internetui. Taigi ir kilo mintis įkelti jį į tinklalapį. Žinoma, mokiniai įsimena savo tvarkaraštį labai greitai, bet, tikiuosi, jis bus naudingas ir tėveliams. Ar gaunate laiškus su pasiūlymais, pageidavimais? Buvo pasiūlymas padaryti forumą.

Jau senokai kitos mokyklos naudoja elektroninį dienyną. Dabar pasigirsta kalbų, kad gal ir mūsų gimnazijoje bus įdiegtas elektroninis dienynas. Tai specializuota informacinė sistema, skirta mokymo įstaigoms. Sistemos pagrindinė paskirtis – pakeisti popierinį dienyną ir pažymių knygeles, padarant jas elek-

Gimnazijos direktoriaus pavaduotojas Rimantas Garulis.

Vandos Normantienės nuotr.

tronines. Sistema veikia tinklalapio principu, t.y. duomenys suvedami bei peržiūrimi naudojantis interneto naršykle. Duomenys saugomi duomenų bazėje, kompiuteryje – serveryje. Kokia Jūsų nuomonė apie elektroninį dienyną?

Esame užsidegę šia idėja, nes matome daug teigiamų pusių. Juo gali naudotis visi – tiek mokiniai, tiek tėvai, tiek mokytojai. Svarbiausi skirtumai tarp elektroninio dienyno ir paprasto – išsami, bet kada pasiekiamą informaciją apie pamokų temas, namų darbus, mokinių lankomumą, pažangumą, be to, skubi informacija, pranešimai, skelbimai tėvams. Elektroninis dienynas palengvintų darbą klasių auklėtojams: neberekėtų pildyti ir reikalauti iš mokinių pažymių knygelėlių, atskaitų mėnesio, pusmečio, metų pabaigoje, daryti įvairių suvestinių. Tačiau kol kas mes atidėliojame elektroninio dienyno įvedimą, nes tam reikia nemažai kompiuterių klasesė. Kompiuteriais, esančiais mokytojų kambaryje nebūtų patogū naudotis. Dabar ši problema sprendžiama, nes pagal Mokyklų Tobulinimo Programą PLUS gavome

ir dar gausime daug įvairios įrangos – nešiojamų kompiuterių, projektorių, spausdintuvų, kopijavimo aparatų, kurie bus klasesė, jau nusipirkome įrangą, reikalingą interneto prieigai visose klasesė. Manome, kompiuterius turės visų klasių auklėtojai. Taigi sparčiai artėjame prie sąlygų, reikalingų elektroninio dienyno įvedimui, teliks apsispręsti pačiai mūsų bendruomenei.

Dėkojame už pokalbį.

Mums įdomu, ką mano mokiniai apie elektroninį dienyną? Apklausėme 163 mokinius. Sužinojome, kad net 146 mokiniai turi kompiuterį, iš jų 137 namie turi ir internetą. Net 90 respondentų atskleidė, kad elektroninis dienynas – puiki idėja. O „gerai taip, kaip yra dabar. Tikimės, kad kitais metais šia naujove galėsime džiaugtis.“

Domantė SLAPŠINSKAITĖ, 2gB kl
Laura LINGYTĖ, 1gB kl